CLASA 2

ETICHETA 2

Gaz inflamanbil

Gaz neinflamabil şi netoxic

Gaz toxic

CLASA 3

ETICHETA 3

Pericol de incendiu (substanle lichide inflamabile)

CLASA 4

ETICHETA 4.1

Substanlă solidă inflamabilă

ETICHETA 4.2

Substanlă predispusă la aprindere spontană

ETICHETA 4.3

Pericol de emanalie de gaz inflamabil în contact cu apa

CLASA 5

ETICHETA 5.1

Substanlă comburantă

ETICHETA 5.2

Peroxid organic: pericol de incendiu

CLASA 6

ETICHETA 6.1

Substanlă toxică (se line izolată de articole alimentare sau de alte obiecte destinate consumului in vehicule, precum şi de locuri de descărcare sau transbordare)

ETICHETA 6.2

Substanlă infecţioasă(se line izolată de articole alimentare sau alte obiecte de consum şi alimente pentru animale in vehicule, precum şi de locuri de încărcare, descărcare sau transbordare)

CLASA 7

ETICHETA 7A

Substanlă radioactivă în ambalaje (in caz de avarie a ambalajelor, pericol pentru sănătate în caz de ingerare, inhalare sau contact cu substanla împrăştiată)

ETICHETA 7B

Substanlă radioactivă în ambalaje (In caz de avarie a ambalajelor, pericol pentru sănătate prin ingerare, inhalare sau contact cu substanla împrăştiată, inclusiv riscuri de iradiere la distanlă)

ETICHETA 7C

Substanlă radioactivă în ambalaje (În caz de avarie a ambalajelor, pericol pentru sănătate prin ingerare, inhalare sau contact cu substanla împrăştiată, inclusiv riscuri de iradiere la distanlă)

ETICHETA 7

Substanlă radioactivă, prezentînd pericol de fisiune

CLASA 8

ETICHETA 8

Substanlă corozivă

CLASA 9

ETICHETA 9

Substanle şi obiecte diverse, care în cursul transportului prezintăunpericol,altuldecâtcelepecarele prezintăcelelalte clase

c) în funcție de grupa de risc

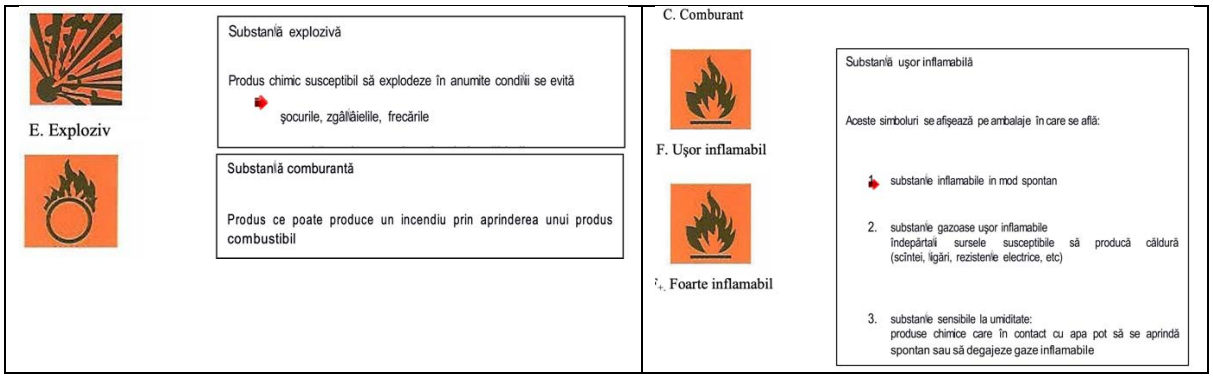

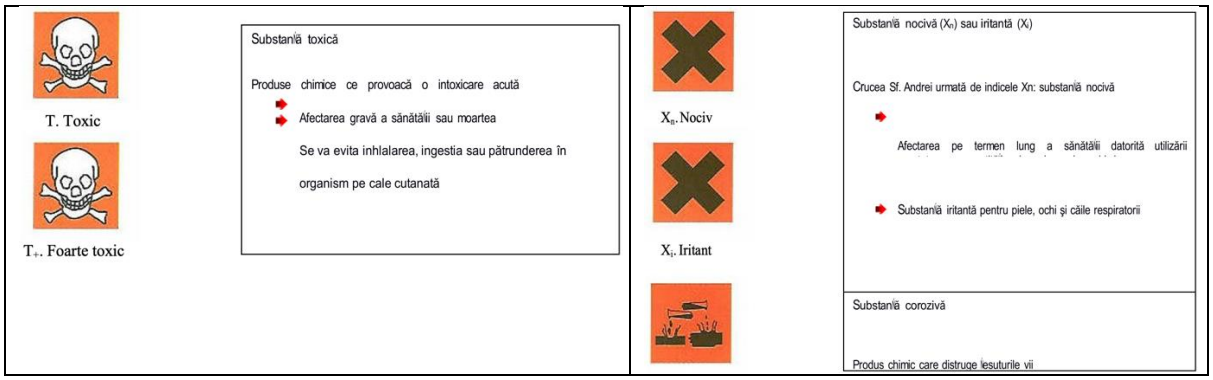

C. NOUL SISTEM DE CULORI PENTRU BUTELIILE DE GAZE

Norma SN EN 1089-3 privind buteliile de gaz – marcaje ale buteliilor de gaz / coduri de culori, defineşte culorile convenționale uniforme în plan european pentru buteliile de gaz. Norma este valabilă pentru butelii de gaz industrial şi medical, exceptând buteliile de gaz lichid (GPL), care au culoarea producătorului şi stingătoarele, care au culoarea roşie. Readaptarea tuturor țărilor europene la noul marcaj unic de culori se va finaliza în mai 2006, ceea ce face ca pînă la această dată pe drumurile europene să existe în circulație în paralel butelii având vechile coduri de culori, caracteristice fiecărei țări in parte şi noile culori convenționale, unice la nivelul țărilor membre UE. Pentru evitarea confuziei, toate buteliile marcate cu noile culori de identificare au, în plus, inscripționată litera N aplicată în două poziții diametral opuse.

OBSERVATIE: Eticheta este principalul element ce indică conținutul unei butelii. Marcarea în culori a ogivei buteliei furnizează informații complementare privind proprietățile gazului (combustibil, oxidant, toxic, etc). Acest marcaj are avantajul că se poate observa chiar şi atunci când eticheta nu se poate citi de la o anumită distanță.

Norma nu prescrie culoarea corpului cilindric; aceasta poate fi aleasă în mod liber. Excepție fac gazele şi amestecurile de gaze destinate sistemului medical, unde

corpul buteliei este obligatoriu alb, pentru a putea fi clar diferențiat de buteliile de gaz destinate aplicațiilor industriale.

MARCAREA BUTELIILOR
care conțin gaze şi amestecuri de gaze

GAZE SI AMESTECURI DE GAZE PENTRU UZ MEDICAL		
TIPUL GAZULUI		CODUL CULORII
OXIGEN	O_2	
PROTOXID DE AZOT	N_2O	
DIOXID DE CARBON	CO_2	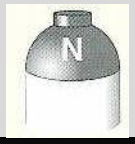
AER DE RESPIRAT		
HELIU / OXIGEN	He / O_2	
OXICARBON	O_2 / CO_2	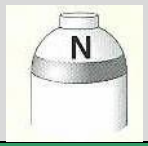
ARGON	Ar	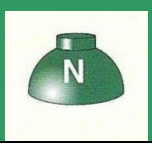

NOTA: Butelia este intotdeauna albă.

GAZE ŞI AMESTECURI DE GAZE INDUSTRIALE		
TIPUL GAZULUI		CODUL CULORII
TOXIC ŞI/SAU COROZIV TOATE GAZELE ŞI AMESTECURILE DE GAZE TOXICE ŞI/SAU COROZIVE		
CLOR AMONIAC	Cl_2 NH_3	

DIOXID DE SULF SULFURĂ DE HIDROGEN MONOXID DE CARBON ACID CLORHIDRIC	SO 2 H_2 S CO HCl	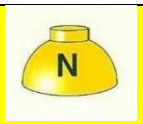
INFLAMABIL TOATE GAZELE INFLAMABILE CU EXCEPȚIA ACETILENEI		
HIDROGEN BUTAN ETAN METAN PROPA N ETILEN Ă OXID DE ETILENĂ CLORURĂ DE ETILENĂ	H_2 C_4H_{10} C_2H_6 CH_4 C_3H_8 C_2H_4 C_2H_4 O C_2H_4Cl	
ACETILENA		
ACETILENA	C_2H_2	
OXIDANȚI TOATE GAZELE SAU AMESTECURILE DE GAZE OXIDANTE (O_2 > 21%) EXCEPȚIE OXIGEN SI PROTOXID DE AZOT		
AMESTECURI GAZE OXIDANTE / GAZE INERTE	de ex. O_2/CO_2 (O_2>21 %)	
OXIGEN		

OXIGEN	O_2	
PROTOXID DE AZOT		
PROTOXID DE AZOT	N_2O	
GAZE INERTE (AER ŞI ASFIXIANTE) EXCEPȚIE ARGON, DIOXID DE CARBON, AZOT SI HELIU		
AER AER SINTETIC KRIPTIN NEON XENON HEXAFLORURĂ DE SULF AMESTECURI GAZE OXIDANTE/GAZE INERTE	Kr Ne Xe SF_6 de ex. Ar/CO_2 (O_2<21 %)	

ARGON		
ARGON	Ar	
DIOXID DE CARBON		
DIOXID DE CARBON	CO_2	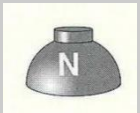
AZOT		
AZOT	N_2	
HELIU		

HELIU	He	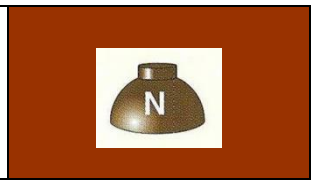

NOTA: Butelia poate avea orice culoare. Culoarea ogivei reprezintă pericolul primar al gazului sau maestecului de gaze. Dacă gazul sau amestecul de gaze are mai multe riscuri, ogiva buteliei se va colora după riscul primar. Culoarea riscului secundar poate fi de asemenea aplicată.

ACTIUNI SI MASURI DE PROTECTIE LA INTERVENTIE

1. ***La sosirea la locul accidentului*** verificați dacă sunt implicate materiale periculoase şi dacă acest lucru se confirmă, identificați substanța. Pe timpul acestor acțiuni veți respecta următoarele măsuri de protecție:

a. Oprirea vehiculelor departe de accident. Distanțele recomandate pentru dispunerea autospecialelor de intervenție sunt următoarele:

Tip accident	Definire accident	Distanță recomandată
Scurgeri minore	Picătură cu picătură Siroi subțire	50 m
Scurgeri majore	Debit mare Spargerea containerului Cantitatea deversată > 150 l	100 m
Dacă nu aveți nici o informație despre caracterul accidentului		100 m

b. Apropierea cu atenție din direcția din care bate vântul. Rezistați tentației de a vă grăbi, deoarece vă veți convinge că nu puteți acorda ajutor până când situația nu este complet evaluată.

c. Izolarea zonei accidentului. Fără să pătrundeți în zona din imediata apropiere a accidentului, izolați suprafața afectată de pierderile de produs şi asigurați securitatea oamenilor şi a mediului înconjurător, îndepărtați curioşii în afara perimetrului izolat. Aveți grijă să dispuneți pe cât posibil de spațiu suficient pentru a vă mişca în voie şi a manevra echipamentul necesar.

2***. Identificați pericolele***. Etichetele de pericol şi/sau manipulare, panourile de semnalizare a pericolului, documentele specifice (de transport, lista cuprinzând substanțele periculoase, fişa caracteristică a substanțelor) şi/sau orice persoane care au asistat la accident sunt surse importante de informații. Evaluați şi valorificați

toate informațiile disponibile şi consultați îndrumătorul pentru a reduce riscurile imediate.

3. ***Evaluați situația***. Analizați următoarele aspecte:

- Există un incendiu sau numai o pierdere de substanțe periculoase (scurgere, degajare de vapori, etc.)?
- Care sunt condițiile meteorologice?
- Cum este terenul?
- Cine/ce se află în pericol – oameni, mediu sau bunuri?
- Ce măsuri trebuie luate – este necesară o evacuare?
- Ce resurse umane şi materiale sunt necesare?
- Care sunt măsurile care pot fi luate imediat?

4. ***Interveniți corespunzător*** situației. In funcție de evoluția evenimentelor, reevaluați în permanență situația şi modificați acțiunile întreprinse. Salvați răniții şi evacuați zona dacă este necesar, menținând în permanență situația şi modificați acțiunile întreprinse. Nu uitați că obiectivul principal este siguranța persoanelor aflate în apropiere de locul accidentului, inclusiv siguranța dumneavoastră. De aceea, pe timpul intervenției utilizați echipamentul corespunzător de protecție individuală. Nu pătrundeți în zona accidentului decât cu echipament de protecție individuală corespunzător şi cu aparat independent de protecție respiratorie.

ACTIUNI ALE FORTELOR DE INTERVENTIE IN FUNCTIE DE TIPUL ACCIDENTULUI

A.-INCENDII		
Gaz incendiat	Materiale diverse	Cisternă Risc de BLEVE
Aşezați vehiculele de intervenție la o distanță de 20-50 m Evacuați populația pe o rază de 100-200 m Nu stingeți scăpările inflamate de gaz (doar dacă scăpările au fost inlăturate) Răciți recipienții	Evitați amplasarea vehiculelor de intervenție in zona cu fum Evacuați populația pe o rază de 300 m Utilizați agent stigător corespunzător	Aşezați vehiculele de intervenție cit mai departe posibil Interveniți cu personal cit mai puțin Utilizați agent stingător corespunzător Răciți puternic cisterna expusă Evacuați populația pe o rază de 500 m Retrageți-vă imediat dacă cisterna vibrează, se decolorează sau incepe să

		crape.			
B.-SCURGERI SI / SAU DEVERSARI					
Scurgeri sau deversări reduse			Scurgeri sau deversări mari		
Gaz	Lichid	Solid	Gaz	Lichid	Solid
Populația va fi evacuată pe o rază de 100 m.			Populația va fi evacuată pe o rază de 300 m.		
Vehiculele trebuie să fie regrupate pe o la o distanță de 50 m din direcția vintului.			Vehiculele trebuie să fie regrupate pe o la o distanță de 100 m din direcția vintului.		
Va intra doar personalul necesar, care va avea obligatoriu echipament de protecție individuală şi aparat independent de protecție respiratorie.			Va intra doar personalul necesar, care va avea obligatoriu echipament de protecție individuală şi aparat independent de protecție respiratorie.		
Se va purta vizieră atita timp cit este pericol de explozie.			Se va purta vizieră atita timp cit este pericol de explozie.		
Victimele vor fi evacuate rapid.			Victimele vor fi evacuate rapid.		
Se vor evita sursele de aprindere.			Se vor evita sursele de aprindere.		

IMPORTANT! Nu călcați sau nu atingeți substanțele scurse şi evitați inhalarea fumului sau a vaporilor, chiar atunci când se presupune că nu ar fi implicate în accident şi substanțe periculoase. Nu vă grăbiți să considerați că atunci când nu au miros, gazele sau vaporii sunt inofensivi, deoarece s-a dovedit că gazele sau vaporii, chiar şi fără miros, pot fi dăunători.

ACORDAREA PRIMULUI AJUTOR

Dacă victima a intrat in contact cu un produs chimic periculos acordați primul ajutor astfel:

1. Transportați victima intr-o zonă neafectată;
2. Contactați medicul şi spuneți-i numele produsului cu care victima a intrat in contact;
3. In cazul în care victima a intrat în stop cardiac, încercați să o reanimați;

ATENTIE! Nu utilizați metoda gură la gură dacă victima a ingerat sau inhalat substanța.

4. In cazul în care victima are probleme respiratorii, conectați-o la tubul de oxigen;
5. Scoateți hainele şi pantofii contaminați şi luați măsuri de izolare a acestora;

ATENTIE! Nu scoateți hainele care s-au lipit de piele.

6. In cazul unui contact cu o substanță, se vor spăla imediat mîinile şi ochii timp de 10 minute;
7. Calmați victima şi acoperiți-o cu o pătură;
8. Țineți cont de faptul că efectele datorate expunerii (inhalare, ingestie sau contact cu pielea) se pot manifesta mai târziu.

IV. Gestionarea situațiilor de urgență într-o pandemie

Pandemia este un proces infecțios ce apare într-o regiune geografică specială, se răspândește pe areale foarte largi și infectează un procent mare al populației, fiind produsă de o tulpină a agentului infecțios față de care populația nu are experiență antigenică.

Pandemia virală nu apare prin mutație din tulpinile circulante anterior, ci este produsă de un virus nou, în al cărui genom s-a produs o modificare amplă, prin recombinare (la virusurile cu genom unitar) sau prin reasortare genomică, la cele cu genom segmentat.

Pandemiile gripale sunt produse de virusuri care au noi variante antigenice de hemaglutinină (HA) sau de HA și NA (neuraminidază). Genomul virusurilor gripale este segmentat (8 segmente pentru cele de tip A și B, și 7 segmente pentru cele de tip C). Pandemiile de gripă sunt produse numai de subtipurile de virus A (pentru că au rezervor animal), al căror genom se reasortează cu genomul virusurilor infecțioase pentru păsări. Condiția reasortării genomice este ca cele 2 tulpini virale (umană și aviară) să infecteze simultan aceeași celulă.

Pandemia gripală din 1889-1891 a fost determinată de un virus asemănător H3. A început în Siberia și Kazahstan și s-a propagat pe ruta Moscova – Finlanda – Polonia – restul Europei. În 1890 a ajuns în America de Nord și în Africa (360 000 de victime). Cele 3 pandemii majore ale sec. XX produse de virusul gripal de tip A au fost:

- gripa spaniolă (1918), originară din China, adusă de muncitorii chinezi în Europa, a fost produsă de H1N1, un virus al cărui genom s-a reasortat cu genomul unui virus aviar. Serviciile de telefonie din Spania au raportat-o în 1918 și de aici i s-a atribuit numele de "gripa spaniolă". A fost cea mai severă, cu un mare număr de victime (40-50 milioane, mai ales adulți tineri). Numărul victimelor a fost mult mai mare, fiindcă multe țări nu au înregistrat victimele (URSS postrevoluționară). În Africa subsahariană au murit circa 1,5 milioane de persoane, iar în India a dispărut o generație întreagă.
- gripa asiatică (1957), cauzată de H2N2 a început în Hong Kong și s-a răspândit în China – SUA – Anglia (14000 de morți). Al doilea val al pandemiei (1958) a provocat 1,1 milioane de decese. Noul virus H2N2 a rezultat prin reasortare genomică: a dobândit 3 segmente genomice (PB1, HA, NA) de la virusul gripal aviar și a păstrat 5 gene de la virusul uman, iar virusul din '68 a dobândit 2 gene (PB1 și HA) de la virusul aviar;
- gripa aviară, produsă de un virus patogen aviar (H5N1), care a infectat în intervalul 1997 – 2007 milioane de păsări domestice, 278 de persoane, dintre care 168 de decese. Este un exemplu tipic de pandemie provocată de un virus infecțios pentru păsări, care a trecut la om, dar fiind lipsit de contagiozitate, a

avut o arie limitată de diseminare. Patologia pneumoniei produsă de H5N1 este un alt exemplu de răspuns imun înnăscut scăpat de sub control, amplificat de citokinele eliberate de celulele imunitare nespecifice (macrofage și celulele dendritice).

Pandemiile de gripă din 1918, 1957, 1968 au fost produse de virusuri al căror genom a rezultat prin fenomenul de reasortare.

Epidemia EBOLA 2014-2016 - agentul febrei hemoragice are tropism înalt pentru celulele nespecifice ale sistemului imunitar (monocite, macrofage și celule dendritice) dar infectează și fibroblastele, hepatocitele, celulele endoteliale.

Numărul victimelor, de-a lungul diferitelor pandemii, se evaluează la 200 milioane.

Un rol important în combaterea agenților infecțioși l-au avut și îl au ***vaccinurile***. Vaccinurile sunt produse biologice care conțin bacterii vii cu virulență atenuată, bacterii omorâte, toxine modificate (anatoxine), virusuri infecțioase dar cu virulență atenuată, respectiv virusuri inactivate și care, introduse pe o cale adecvată în organismul uman sau animal, stimulează reactivitatea imunitară, generând o stare de protecție temporară față de agentul infecțios din care au fost preparate.

Preparatul vaccinal trebuie să fie eficient, adică să inducă un răspuns imun protector, a cărui memorie să se păstreze în timp și, pe de altă parte, să prezinte un grad înalt de siguranță, adică să nu determine efecte secundare defavorabile. Administrarea unui vaccin se face pe baza unei strategii bine definite. Scopul vaccinării poate fi eradicarea, eliminarea sau limitarea unui proces infecțios.

În contextul ***pandemiei COVID-19***, luând în considerare experiența țărilor grav afectate de evoluția virusului și măsurile care au avut impact pozitiv în limitarea răspândirii acestuia și care au vizat acțiuni în planul sănătății publice, concomitent cu limitarea sau întreruperea activităților socioeconomice neesențiale, dar mai ales îngrădirea exercitării unor drepturi și libertăți fundamentale, fără de care celelalte acțiuni desfășurate nu ar fi putut avea efectul scontat, prin Decretul nr.195/16.03.2020 (M-Of.212/2020) Președintele României a instituit starea de urgență la nivel național.

Începând cu data de 15 mai 2020, prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 24/ 14.05.2020 s-a declarat ***starea de alertă la nivel național***, pe o perioadă de 30 de zile.

Regimul stării de alertă este reglementat de OUG 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, cu referire la '"...punerea de îndată în aplicare a planurilor de acțiuni și măsuri de prevenire, avertizare a populației, limitare și înlăturare a consecințelor situației de urgență" în scopul creării cadrului legislativ pentru prevenirea şi gestionarea situațiilor de urgență, asigurarea şi coordonarea

resurselor umane, materiale, financiare şi de altă natură necesare restabilirii stării de normalitate.

Potrivit dispoziţiilor art. 41 din OUG nr. 68/2020 și ale art. 2 din Legea nr. 55/2020, starea de alertă reprezintă răspunsul la o situaţie de urgenţă de amploare şi intensitate deosebită, determinată de unul sau mai multe tipuri de risc, constând într-un ansamblu de măsuri cu caracter temporar, proporţionale cu nivelul de gravitate manifestat sau prognozat al acesteia şi necesare pentru prevenirea şi înlăturarea ameninţărilor iminente la adresa vieţii, sănătăţii persoanelor, mediului înconjurător, valorilor materiale şi culturale importante ori a proprietăţii.

In activitatea de ***prevenire si gestionare a situatiilor de urgenta*** produse de manifestarea unei pandemii pe teritoriul la nivel județean sunt implicate ***urmatoarele structuri:***

- Comitetul Judetean pentru Situatii de Urgenta;
- Comitetele locale pentru Situatii de Urgenta;
- Serviciile profesioniste si voluntare pentru situatii de urgenta;
- Institutiile publice deconcentrate si/sau descentralizate reprezentate in CJSU;
- Celulele de urgenta ale operatorilor economici sursa de risc sau a operatorilor economici a caror functionare este vitala desfasurarii normale a activitatilor sociale;
- Unitatile sanitare din judet cu toate structurile din subordine;
- Unitatile sanitar veterinare din judet cu toate structurile din subordine;
- ONG-uri cu obiect de activitate acordarea primului ajutor sau sprijin in interventia in situatii de urgenta.

Potrivit O.M.S.1094/2005 privind Planul naţional de intervenţie în pandemia de gripă şi constituirea Comitetului naţional şi a comitetelor judeţene de intervenţie în caz de pandemie de gripă, pentru gestionarea operationala a problemelor sanitare si implementarea actiunilor de raspuns, la nivel național a fost aprobată structura planului, iar la nivelul județelor județean au fost constituiteentitățile sus-menționate.

Obiectivul fundamental al Planului judeţean de urgenţă în caz de pandemie îl constituie protejarea populaţiei împotriva unei pandemii de gripă şi vizează îndeplinirea următoarelor atribuţii intersectoriale:

- pregătirea autorităţilor şi a populaţiei pentru furnizarea unui răspuns rapid şi credibil în cazul unui pandemii de gripă având la bază rezultatele cercetărilor ştiinţifice în domeniu;
- detectarea unei apariţii de virus gripal în perioada de alertă a pandemiei şi oprirea răspândirii acestuia în vederea limitării numărului de persoane infectate şi asigurării condiţiilor optime de îngrijire a bolnavilor la domiciliu sau, după caz, în spital sau în alte spaţii amenajate;

- oprirea pe cât posibil a fenomenului de răspândire a virusului în timpul pandemiei, asigurarea mijloacelor optime de prevenire şi a condiţiilor adecvate de îngrijire a populaţiei; - stabilirea atribuţiilor autorităţilor publice judeţene şi locale, precum şi a celorlalte structuri aflate în subordinea sau în coordonarea acestora, pentru asigurarea coordonării şi conducerii acţiunilor, continuităţii activităţii şi a funcţiilor de sprijin;
- inventarierea forţelor, mijloacelor şi a altor categorii de resurse ce vor fi puse la dispoziţia autorităţilor implicate în managementul riscului, la nivel naţional şi teritorial;
- menţinerea încrederii populaţiei în autorităţile publice competente, printr-un proces de comunicare bine coordonat, transparent şi continuu;
- valorificarea experienţei rezultate ca urmare a producerii unor evenimente reale şi a organizării exerciţiilor naţionale sau internaţionale pe această problematică;
- menţinerea capacităţii operative a structurilor implicate în gestionarea situaţiilor de urgenţă pentru îndeplinirea misiunilor specifice stabilite în competenţă şi intervenţia in sprijinul populaţiei.

Comitetele judetene de interventie in caz de pandemie de gripa, au de regulă, urmatoarea componenta:

- director adjunct medicină preventivă din DSP;
- șef compartiment epidemiologie din DSP;
- șefi ai clinicilor universitare/secțiilor cu profil de boli infecțioase, medicină internă, pediatrie, pneumologie;
- un reprezentant al colegiului județean al farmaciștilor;
- șef laborator județean microbiologie al DSP;
- un reprezentant al casei județene de asigurări de sănătate;
- un reprezentant medical al MAI, din cadrul centrelor medicale județene, respectiv al municipiului București, din rețeaua proprie;
- un reprezentant medical al MAI;
- un reprezentant al structurii medicale din SRI;
- un reprezentant al structurii medicale din SIE;
- un reprezentant al autorității județene sanitar-veterinare;
- președintele asociației județene a medicilor de familie;
- directorul stației de salvare județene;
- un reprezentant al mass-media.

Responsabilități privind managementul situațiilor de urgență generate de pandemie:

Prefectul judetului:

- asigura aplicarea si respectarea la nivel teritorial a hotararilor CNSU, precum si ale ordinelor ministrului administratiei si internelor;

- coordoneaza, in conditiile legii, actiunile si activitatile de asigurare si/sau restabilire a ordinii publice;
- duce la indeplinire masurile de pregatire si interventie;
- utilizeaza fondurile special alocate de la bugetul de stat in scopul bunei desfasurari a activitatilor de interventie in situatii de criza;
- verifica masurile intreprinse de primari si de presedintele consiliului judetean;
- dispune inventarierea si monitorizarea periodica a persoanelor vulnerabile care risca sa fie izolate la domiciliu in caz de contactare a bolii.

Consiliul Judetean:

- aproba modul de utilizare a rezervei bugetare si a fondurilor speciale necesare interventiei si reconstructiei in situatii de criza;
- asigura cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes judetean in domeniul ordinii publice, al situatiilor de urgenta, precum si in domeniul protectiei si refacerii mediului;
- la instituirea starii de urgenta, tine evidenta bunurilor supuse rechizitiei, aflate in proprietatea persoanelor fizice, si comunica, la cererea beneficiarilor sau prefectului, date privind existentul, starea si caracteristicile acestora;
- pune la dispozitia MAI date si informatii cu privire la evidenta persoanelor din judet. Directia de Sanatate Publica Neamt este principalul responsabil in elaborarea si implementarea activitatilor de raspuns in situatie de pandemie.

Primarii localitatilor:

- se consulta in permanenta cu reprezentantii institutiei prefectului si Directiei de Sanatate;
- pun in aplicare masurile de protectie la nivel local, bazandu-se in acest sens pe resursele locale si pe voluntarii de orice fel.

Consiliile locale:

- coordonarea institutiilor si serviciilor publice de interes local si a societatilor comerciale si regiilor autonome de interes local;
- gestioneaza serviciile furnizate catre cetateni de serviciile comunitare;
- contribuie la asigurarea ordinii publice;
- coordoneaza actiunile serviciilor de urgenta voluntare;
- pune la dispozitia MAI date si informatii cu privire la evidenta persoanelor din teritoriul de competenta.

Stabilirea atribuţiunilor autorităţilor publice responsabile cu gestionarea riscurilor epidemiologice/ pandemice:

a) capacitatea momentană de asigurare a îngrijirilor pentru copii şi adulţi afectaţi în comunităţi precum şi a personalului propriu;
b) acoperirea şi flexibilitatea serviciilor medicale de urgenţă;
c) legăturile între sistemul de îngrijiri de sănătate şi departamentele de sănătate publică inclusiv de supraveghere şi diagnostic de laborator;

d) educaţia şi pregătirea (inclusiv exerciţiile de pregătire);
e) constituirea de Comitete Speciale pentru îngrijiri de sănătate, ca un punct central pentru planificare, pregătire şi răspuns coordonat.

Aceste comitete speciale vor include reprezentanţii ai spitalelor, ai organizaţiilor profesionale ale medicilor şi asistenţilor şi ai organizaţiilor de îngrijiri, organizaţii de îngrijiri la domiciliu, facilităţilor de îngrijiri îndelungate, farmaciştilor, personalului medical de urgenţă şi oficialităţilor de sănătate.

Echipele de planificare de la nivelul organizaţiilor şi a celor de la nivelul comunităţilor trebuie să fie familiarizate cu starea pregătirilor pentru pandemie de gripă de la nivel naţional şi local şi cu planurile de răspuns pentru a asigura că elementele critice ale planurilor sunt corespunzătoare. Se impune inventarierea forţelor, mijloacelor şi a altor categorii de resurse ce vor fi puse la dispoziţia autorităţilor implicate în managementul riscului.

Managementul resurselor din întreaga comunitate poate fi facilitat prin existenţa unui sistem de urmărire în timp real pentru monitorizarea impactului pandemiei asupra spitalelor din comunitate. În cursul unei pandemii sistemul de urmărire care va fi stabilit încă din perioada interpandemică va colecta şi comunica informaţii referitoare la:

a) numărul de paturi de ATI disponibile, ventilaţie mecanică (pentru adulţi şi pentru copii);
b) numărul de paturi medicale disponibile (pentru adulţi şi pentru copii);
c) numărul de paturi disponibile în unităţile de primire a urgenţelor (monitorizate şi nemonitorizate);
d) numărul mediu zilnic de pacienţi şi timpul de aşteptare la unitatea de primire a urgenţelor;
e) numărul de pacienţi care aşteaptă să fie internaţi (UPU, cabinete, etc.);
f) numărul de spitale repartizate la un UPU;
g) capacitate morgă;
h) lipsirile de materiale medicale sau de echipamente de protecţie;
i) menţinerea încrederii populaţiei în autorităţile publice competente, într-un proces de comunicare bine coordonat, transparent şi continuu predominant prin mass-media;
j) valorificarea experienţei rezultate ca urmare unor evenimente reale pe această problematică;
k) depistarea şi controlul precoce, de preferinţă de către reţeaua specializată de epidemiologie, a primelor cazuri de infectare umană, importate sau autohtone, şi a contactelor acestora cu ajutorul reţelei de supraveghere epidemiologică;
l) limitarea, pe cât posibil, a călătoriilor în ţări afectate, controlul monitorizat la nivelul punctelor de trece a frontierei, limitarea deplasărilor şi aplicarea măsurilor de prevenţie a fazelor prepandemice;

m) limitarea contactelor în locuri cu o mare densitate a populaţiei, care favorizează infectarea (diminuarea sau oprirea temporară a transportului în comun, închiderea instituţiilor şi unităţilor de învăţământ, amânarea manifestărilor cultural-sportive sau de altă natură);
n) administrarea în funcţie de priorităţi, corespunzător caracteristicilor epidemiologice, atât profesioniştilor care îşi desfăşoară activitatea în medii cu grad ridicat de expunere, cât şi persoanelor cu predispoziţie specială spre infectare, care sunt susceptibile de a dezvolta complicaţii sau forme grave ale bolii ori de a favoriza răspândirea epidemiei;
o) obligativitatea profesioniştilor expuşi mediului de risc, precum şi a populaţiei în general, de a respecta măsurile de protecţie şi de igienă în caz de boală virală transmisibilă pe cale respiratorie;
p) elaborarea programului de organizare şi adaptare a sistemului de sănătate în caz de pandemie (Ghidul pentru spitale şi alte facilităţi cu paturi este destinat să sprijine eforturile de planificare a răspunsului la pandemia de gripă a furnizorilor de îngrijiri de sănătate, sistemelor de îngrijiri de sănătate, spitalelor, a facilităţilor de îngrijiri cronice, a căminelor de bătrâni şi a altor grupuri care vor asigura servicii medicale ca o parte a răspunsului la o pandemie de gripă).

Aşa cum este recomandat pentru autorităţile locale de sănătate publică care îşi întocmesc planurile lor de pregătire şi răspuns, organizaţiile private trebuie să-şi întocmească propriile lor planuri stabilind echipe speciale de planificare care pot include factori de decizie, grupuri importante de responsabili şi pe aceea care au experienţa tehnică specifică.

Organizaţiile respective vor lua în considerare desemnarea unui coordonator care va servi ca punct de contact pentru planificarea în caz de pandemie de gripă:

a) organizarea adecvată a triajelor, în sensul izolării la domiciliu sau la spital a pacienţilor, în cazul creşterii numărului persoanelor îmbolnăvite, în funcţie de standardele de triaje elaborate (CMI-uri, Centre de permanenţă, altele);
b) mobilizarea unor unităţi de îngrijire medicale şi socială pentru a asigura coordonarea serviciilor de îngrijire atât spitalicească, cât şi la domiciliu sau în spaţii special amenajate a persoanelor afectate;
c) mobilizarea la capacitate maximă a instituţiilor şi unităţilor de sănătate publică;
d) utilizarea optimă a rezervelor de medicamente constituite în prealabil;
e) asigurarea aprovizionării adecvate cu medicamente, materiale medicale, echipamente de protecţie şi altele asemenea, la toate unităţile sanitare;
f) creşterea capacităţii operaţionale a altor structuri cu atribuţii în asigurarea funcţiilor de sprijin;
g) desemnarea unui medic de medicina muncii care să urmărească şi să îndrume activitatea preventivă în fiecare instituţie publică (cu implicaţii majore în managementul situaţiilor de urgenţă);

h) diseminarea unui afiş electronic prin adresele de e-mail şi prin internet (postarea pe site-urile instituţiile publice) care să informeze asupra măsurilor preventive de primă necesitate, la îndemâna întregii populaţii;
i) asigurarea unui consens social permanent a eticii.

O pandemie este o situaţie excepţională care va necesita definirea unor priorităţi de acces la serviciile sanitare, un efort de solidaritate la toate nivelurile şi un angajament total din partea profesioniştilor a căror activitate implică un contact direct cu bolnavii. Într-o astfel de situaţie, este necesar să se ajungă la un consens în ceea ce priveşte valorile etice comune pentru a asigura coeziune societăţii, cum ar fi:

- datoria societăţii de a proteja profesioniştii şi pe toţi cei expuşi riscurilor in timpul exercitării profesiei (inclusiv familiile acestora şi colaboratorii ocazionali din serviciul public) şi de a asigura viitorul familiilor celor care ar putea deveni victime ale epidemiei; o acceptarea de către populaţie a principiului prioritizării de acces la resursele disponibile limitate, inclusiv în ceea ce priveşte produsele sanitare şi aducerea acestora la cunoştinţa publicului de îndată ce au fost stabilite;
- eliminarea stigmatizării persoanelor bolnave izolate sau a celor aflate în carantină; o pregătirea serviciilor funerare pentru a face faţă situaţiei dacă se impune.

MODULUL 2

I. Intervenții în cazurile de persoane / animale prinse în capcane generate de apă/inundații

Rescue 3 Internațional. Descriere. Standarde calitative de pregătire

Rescue 3 International este cel mai mare organism de acreditare pentru programele de salvare tehnică din lume. Rescue 3 International dezvoltă curriculum și acreditează programe de instruire în diferite discipline tehnice de salvare, inclusiv apă, frânghie tehnică și rigging, gheață, barcă, spațiu închis și medical.
Centrul Regional de Instruire din California și Vest pentru Rescue 3 International are peste 25 de ani de experiență de formare în domeniul salvării în mediul acvatic, cursurile de antrenament și învățare găzduite fiind conforme cu Asociația Națională de Protecție împotriva Incendiilor (NFPA) din SUA.

Asociația Națională de Protecție împotriva Incendiilor (NFPA) este o organizație americană care dezvoltă și publică standarde atât pentru echipamente, cât și pentru operațiuni. Spre deosebire de majoritatea standardelor europene, acestea nu sunt obligatorii. O organizație poate decide dacă dorește să respecte standardul. În terminologia NFPA, organizația care dorește să îndeplinească standardul este denumită Autoritatea cu jurisdicție sau AHJ. NFPA nu auditează în raport cu standardele. Este responsabilitatea AHJ să arate că au îndeplinit cerințele standardului publicat.

În 1998, NFPA a publicat NFPA 1670 - un standard de salvare care abordează salvarea pe apă ca una dintre componentele sale. În 2000, a fost lansat NFPA 1006, care stabilește standarde minime pentru personalul de intervenție în caz de urgență care efectuează operațiuni tehnice de salvare, inclusiv salvare de apă și inundații.

Principii generale. Priorități

Pentru ca o echipă să aibă succes în acțiunile sale, trebuie să urmeze mai întâi un curs de instruire pentru a obține pregătire de bază. Pentru a deveni mai competenți, ei ar trebui să practice aceste abilități și tehnici în continuare, dobândind astfel experiență. Aceasta poate include practica la anumite situri care s-au dovedit istoric problematice și pot fi integrate în planul preliminar pentru sit sau zonă.

Pe măsură ce echipa devine mai experimentată și mai antrenată, va dezvolta o judecată bună și solidă atunci când se ocupă de varietatea de situații. Această judecată este vitală atunci când echipele se confruntă cu situații de salvare în condiții dificile. Judecata lor va fi bazată pe luarea deciziilor corecte cu privire la modul (sau cum nu) de a proceda la salvare.

După ce a câștigat experiență cu privire la ceea ce funcționează, ce are probleme, care sunt avantajele și dezavantajele pentru diferite sisteme și care sunt soluțiile, echipa va avea judecata de a putea alege cea mai bună soluție pentru orice situație fără a pierde timp.

Numai atunci când, atît salvatorul cît și echipa și-au asigurat mediul de lucru, pot începe să efectueze salvări sau să opereze într-un mediu acvatic.

Rescue 3 a identificat ghiduri de bune practici pentru a ajuta cursanții să dezvolte o înțelegere a lementelor de bază principiile salvării pe apă.

1. Nu te complica - Multe salvări eșuează, deoarece echipele de salvare încearcă să implementeze soluții complicate, care necesită prea mult timp până la înființare sau sunt peste nivelul de capacitate al membrilor echipei.

2. Fii întotdeauna proactiv - După cum afirmă proverbul des citat, prevenirea este mai bună decât vindecarea. Prin educație eficientă și reducerea riscurilor, putem reduce foarte mult potențialul ca oamenii să devină victime ale apei și inundațiilor, și astfel reduceți nevoia de salvare.

Proactivitatea la fața locului ar trebui încurajată, asigurându-se că există un plan de izolare pentru locul salvării. Aceasta înseamnă asigurarea faptului că există localizatoare în amonte și siguranță / izolare în aval la locul salvării, înainte ca orice salvator să se angajeze în apă.

Persoana responsabilă ar trebui să fie proactivă în gândirea la planuri alternative de acțiune dacă planul actual eșuează. Fiecare membru al echipei trebuie să observe mediul înconjurător și să gândească înainte.

3. Operați întotdeauna în limitele capacităților și nivelului dvs. de formare - Salvatorii ar trebui să înțeleagă misiunea și rolul lor. Ar trebui să-și înțeleagă propriile abilități, abilitățile echipei lor, echipamentele pe care le au la dispoziție și pregătirea pe care au primit-o. Acestea ar trebui evaluate împreună cu mediul în care se gândesc să opereze.

Poate exista o mare presiune asupra echipelor de salvare pentru a încerca o salvare, din partea familiei și a celor din apropiere și a echipei de salvare în sine. Vor exista momente în care echipa de salvare nu este echipată sau instruită pentru efectuarea unei operațiuni de salvare, iar recunoașterea momentului în care o sarcină depășește capacitatea echipei este foarte importantă pentru a se asigura că membrii echipei și victima nu sunt supuși unui pericol suplimentar.

4. Ordinea corectă: Tu - Echipa - Victima! - Cea mai importantă persoană la orice salvare ești tu. Odată ce dețineți controlul siguranței personale, atunci următorul nivel de îngrijorare este pentru colegii dvs. de salvare. Abia după aceea putem începe să considerăm victima. Pentru cei din afară, aceasta poate părea o abordare egocentrică și nedreaptă. La urma urmei, nu este victima care are nevoie de salvare?

Cu toate acestea, victima poate fi salvată doar de salvatorii care dețin controlul (și nu au nevoie să se salveze singuri) și au energia și capacitatea suplimentară de a se îngriji de altcineva, precum și de ei înșiși. Dacă un salvator nu își păstrează propria siguranță, nu mai este salvator și devine o altă victimă. O echipă de salvatori care păstrează siguranța individuală și a echipei va fi un avantaj mai mare pentru salvarea victimei decât un salvator individual.

5. Folosiți întotdeauna echipamente tehnice și de echipă adecvate - Echipamentele de salvare a apei au progresat mult în ultimii treizeci de ani. Nu există nicio scuză pentru punerea în pericol a salvatorilor și victimelor prin utilizarea de echipamente necorespunzătoare, nesigure sau improvizate, dacă sunt disponibile alternative mai bune. Echipamentul trebuie să fie adecvat scopului, să respecte toate standardele aplicabile, să fie monitorizat și testat. Cel mai important, salvatorii trebuie să fie familiarizați cu echipamentul din care fac parte folosind.

6. Aveți întotdeauna un plan de rezervă - Managerul incidentului trebuie să se uite întotdeauna la imaginea de ansamblu, gândindu-se „și dacă?" și „ce urmează?" În timp ce membrii echipei implementează Planul A, alții trebuie să pună în funcțiune planuri de rezervă. Acest lucru ar putea necesita solicitarea de resurse suplimentare și personal, care trebuie identificat printr-un proces de planificare prealabilă. Posibilitatea de siguranță / izolare în aval este o parte importantă a unui plan de rezervă, dar nu ar trebui să fie singurul plan de rezervă.

7. Nu legați niciodată o frânghie în jurul unui salvator - Salvatorii au murit ca urmare a faptului că au fost legați fără un sistem de eliberare de o frânghie și apoi au fost prinși sub apă, incapabili să se elibereze. Dacă un salvator trebuie să intre în apa atașat la o frânghie aceasta trebuie atașată la un ham specializat cu eliberare rapidă pe un PFD de salvare.

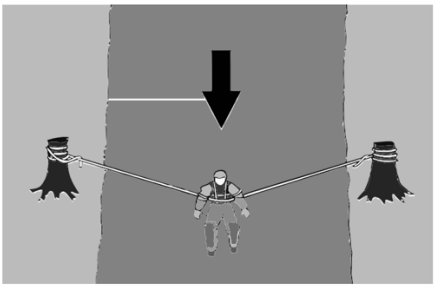

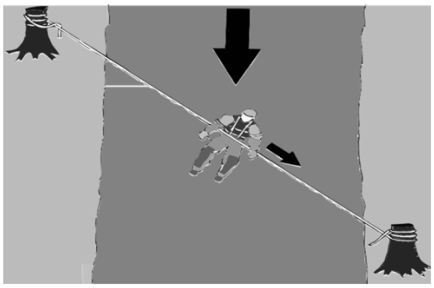

Semnalele manuale

Diagramele de mai jos prezintă semnale manuale acceptate în mod obișnuit.

Bine!

Atenție! (SUA / Europa)

Nevoie de asistenta medicala

Stop!

Semnale manuale - deplasarea unei barci

Muta barca in directia asta

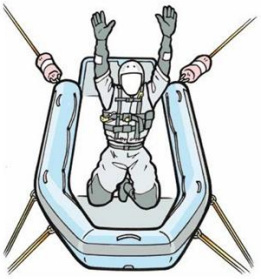

Stop (SUA / Europa)

Scala internațională de clasificare a râurilor

Scala internațională de clasificare a râurilor este o scară standardizată pentru a măsura dificultatea tehnică a unei anumite secțiuni a râului și nivelul de calificare necesar pentru a naviga cu succes.

Clasa I	Apă în mișcare rapidă cu valuri și valuri mici. Puține obstacole, toate evidente și ușor ratate cu antrenamentul. Riscul pentru înotători este mic; auto-salvarea este ușoară.
Clasa II	Rapide simple cu canale largi și clare, care sunt evidente fără cercetare. Poate fi necesară o manevră ocazională, dar stâncile și valurile de dimensiuni medii sunt ușor ratate de paddlers instruiți.

Clasa III	Rapide cu valuri moderate, neregulate, care pot fi dificil de evitat și care pot înunda o canoe deschisă. Sunt deseori necesare manevre complexe în curent rapid și un control bun al bărcii în pasaje strânse sau în jurul bordurilor; pot fi prezente valuri mari sau strecurători, dar sunt ușor de evitat. Se pot găsi vârtejuri puternice și efecte puternice de curent, în special pe râurile cu volum mare. Cercetarea este recomandată pentru petreceri fără experiență. Leziunile în timpul înotului sunt rare; auto-salvarea este de obicei ușoară, dar poate fi necesară asistență de grup pentru a evita înoturile lungi.
Clasa a IV-a	Rapide intense, puternice, dar previzibile, care necesită o manipulare precisă a bărcii în apă turbulentă. În funcție de caracterul râului, acesta poate prezenta valuri și găuri mari, inevitabile sau pasaje restrânse care necesită manevre rapide sub presiune. Rapidele pot necesita mișcări „obligatorii" deasupra pericolelor periculoase. Cercetarea poate fi necesară pentru prima dată. Riscul de rănire a înotătorilor este moderat până la mare, iar condițiile de apă pot îngreuna autosalvarea. Asistența de grup pentru salvare este adesea esențială, dar necesită abilități practicate.
Clasa a V-a	Rapide extrem de lungi, obstrucționate sau foarte violente, care expun un paddler la un risc suplimentar. Picăturile pot conține valuri și găuri mari, inevitabile sau jgheaburi abrupte, aglomerate, cu trasee complexe și solicitante. Rapidele pot continua pe distanțe mari între bazine, cerând un nivel ridicat de fitness. Ce vârtejuri există pot fi mici, turbulente sau greu accesibile. La capătul înalt al scalei, mai mulți dintre acești factori pot fi combinați. Cercetarea este recomandată, dar poate fi dificilă. Înoturile sunt periculoase, iar salvarea este adesea dificilă chiar și pentru experți.
Clasa a VI-a	Aceste alergări nu au fost aproape niciodată încercate și deseori exemplifică extremele dificultății, imprevizibilității și pericolului. Consecințele erorilor sunt foarte grave și salvarea poate fi imposibilă. Numai pentru echipe de experți, la niveluri favorabile de apă, după o inspecție personală atentă și luând toate măsurile de precauție.

Echipament personal - Echipele de salvare transportă o gamă largă de echipamente în funcție de zonele lor și de nivelurile de operare.

- **Lumini** - Când personalul lucrează noaptea, are nevoie de iluminat adecvat. Acest lucru poate fi asigurat de generatoare portabile sau de la vehicule.
- **Aripioare de înot** - Aripioarele de înot pot crește foarte mult viteza unui salvator atunci când înoată în apă.
- **Echipamente tehnice și de echipă** - Echipele de salvare transportă o gamă largă de echipamente, în funcție de zonele lor de actiune și de niveluri de operare. Utilizarea corectă a echipamentului tehnic corect este o parte integrantă a multor situații de salvare pe apă.
- **Frânghii/Frânghii și noduri** - Corzile sunt folosite pentru o varietate de aplicații în salvarea pe apă. Este esențial să se folosească tipul corect de frânghie pentru fiecare aplicație. Caracteristicile și proprietățile unei frânghii vor depinde de materialele folosite în fabricatia. Atentie! Rezistența la tracțiune a unei frânghii va scădea cu aproximativ 30% atunci când un nod este legat de ea. Acest lucru se datorează faptului că nu toate fibrele din coardă sunt încărcate în mod egal și, într-adevăr, unele sunt redundante din cauza virajelor și buclelor legate.
- **Scripeti** - Un scripete este un mecanism simplu format dintr-o roată canelată de-a lungul periferiei, care servește la schimbarea direcției unei forțe și transmiterea ei prin intermediul unui cablu sau a unui lanț, acesta rulând pe periferia ei.

- **Furtunuri de incendiu umplute cu aer** - Capacitatea și umflarea unui furtun de incendiu cu aer comprimat oferă o serie de opțiuni de salvare pe apă. Furtunul poate fi folosit ca instrument de salvare în apă plată sau cu mișcare lentă.

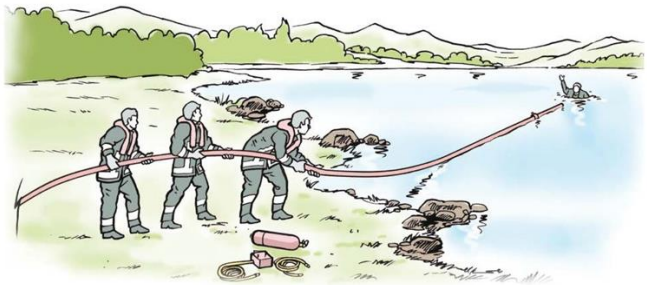

- **Barci** - Bărcile vin în multe forme și dimensiuni și au o multitudine de utilizări. Nu există nicio barcă care să îndeplinească toate nevoile de salvare a apei și inundațiilor.

Barcile gonflabile de salvare. Acestea tind să fie bărci mai mici, cu o construcție asemănătoare plutei. Pot fi rulate pentru transport și lansate foarte ușor.

Barcile rigide - Pot fi realizate dintr-o mare varietate de materiale durabile, precum aluminiu, lemn sau plastic.

Barca gonflabila rigida - Acestea sunt o combinatie intre cele doua

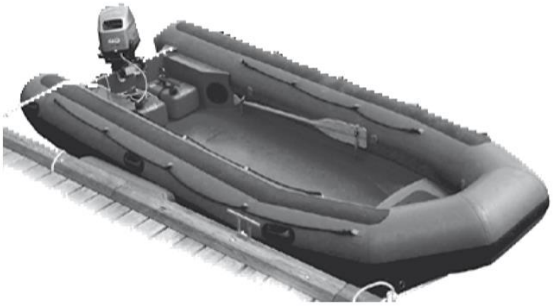

Tehnici de salvare

A. Pentru ape puțin adânci, dar rapide

Salvatorii ar trebui să ia în considerare distanța în timpul traversărilor de apă, deoarece ar putea necesita o planificare pas cu pas pentru a evita vârtejurile existente sau alte probleme, pentru a se odihni și/sau a se pregăti pentru următoarea secvență de mișcări. Distanțele mari de călătorie pe apă puțin adâncă pot fi epuizante pentru salvatori, deoarece pot fi expuși mediului ostil pentru perioade lungi de timp.

Tehnica care va fi utilizată va depinde de numărul de personal instruit disponibil!

Înainte de a începe actiunea, personalul ar trebui să ia în considerare toate riscurile și pericolele depistate.

Exemple:

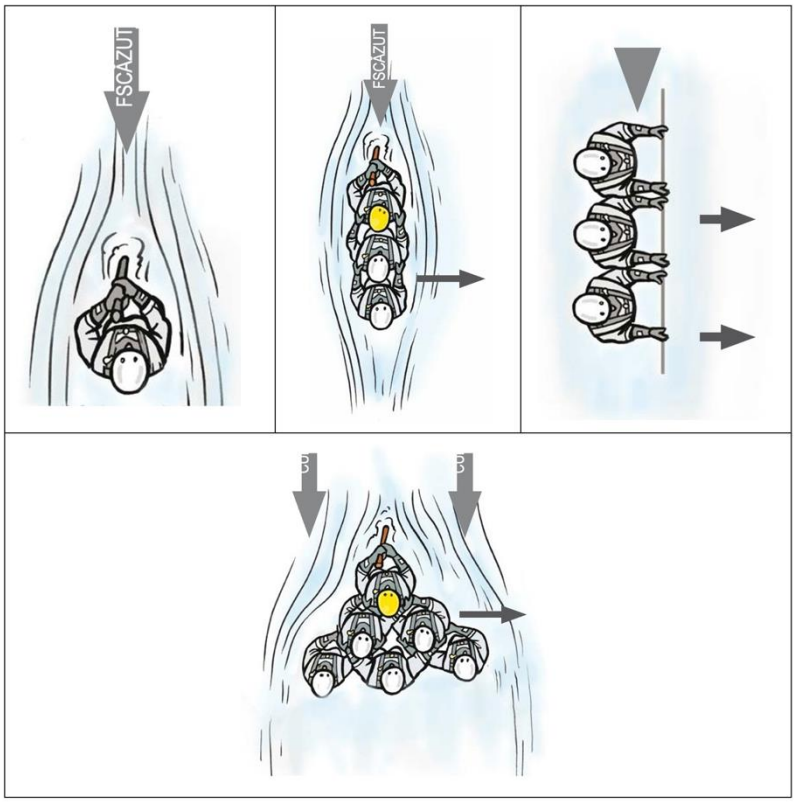

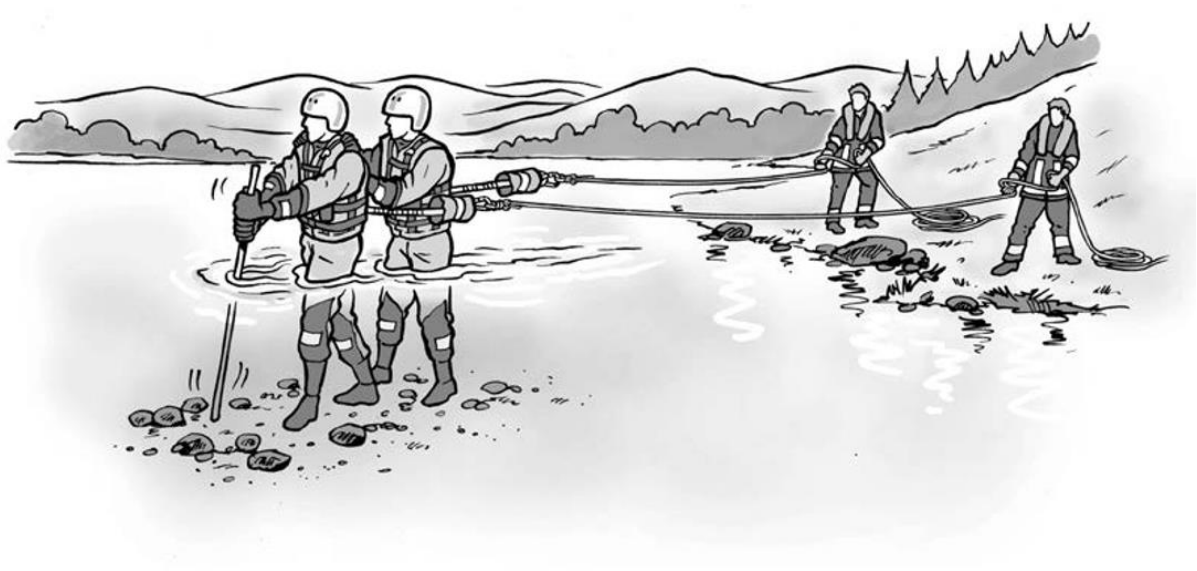

B. Intervenție și acțiuni pentru crearea de baraje artificiale pentru a direcționa fluxul de apă

Fenomenele ce pot aparea în timpul apelor mari sunt:

- infiltraţii, înmuieri şi alunecări ale digurilor;
- scurgeri prin corpul digurilor;
- depaşirea coronamentului;
- infiltraţii pe langă şi prin lucrări de artă (subtraversari,podete ,etc) şi prabusirea acestora;
- defecţiuni în corpul digurilor: breșe, şei;
- îngrămădiri sau poduri de gheaţă în zona podurilor sau coturilor albiilor. Acestea se pot evita prin spargerea gheţii cu greutăţi şi dirijarea gheţurilor în zonele strangulate.

Toate aceste acţiuni distructive ale apei, dacă nu sunt combatute la timp, pot provoca ruperea digurilor.

Pentru a impiedica producerea degradărilor la lucrările de apărare sau a opri desfasurarea progresivă a procesului de distrugere a apei este necesar sa se execute **lucrari de interventie**.

1. Lucrari de interventie pentru apararea impotriva infiltratiilor

Presiunea apelor mari asupra digurilor produce in interiorul acestora schimbari care pot deveni periculoase.

Apa care strabate corpul digului si izbucneste pe taluzul interior se mai numeste siroire. Scurgerea nu este periculoasa atata timp cat apa este limpede, dar devine periculoasa cand este tulbure, aceasta dovedind ca ea a inceput sa produca eroziuni in corpul digului.

Oprirea infiltratiilor se face prin executia unor lucrari de interventie in timpul apelor mari:

- impanarea digurilor cu pamant argilos;
- zid din pal, planse din lemn sau metalice;
- zid din scanduri cu piloti.

2. Lucrari pentru apararea impotriva alunecarii digurilor se executa:

a) dinspre apa:

- zid din saci de pamant;
- zid de piloti;

b) in partea dinspre uscat:

- filtre pentru colectarea apelor de infiltratie prin dig
- ingreuierea taluzului interior cu saci umpluti cu pamant

3. Lucrari de interventie impotriva scurgerilor

- indesarea taluzului – se face cand orificiul de intrare se afla aproape de suprafata apei:

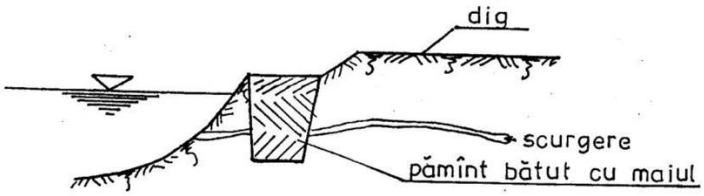

- astuparea intrarii cu saci cu pamant. Se foloseste cand gurile de intrare se gasesc la 0,5-1,0m sub nivelul apei

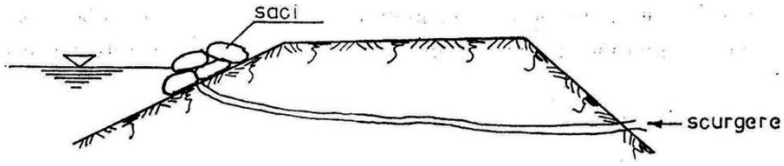

- zid de palplanse

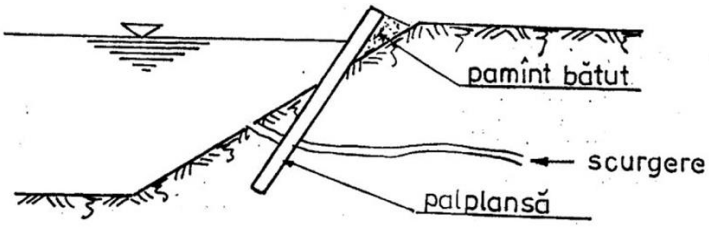

4. Lucrari de aparare impotriva pericolului de depasire a coronamentului digurilor

Indiferent de principiul care a stat la baza stabilirii cotei digurilor, este posibil sa vina viituri ale caror cote sa depaseasca pe cele ale digurilor existente.

Apa deversand un timp mai indelungat peste coronamentul digului poate provoca erodarea acestuia si chiar ruperea lui.

Depasirea digurilor si deci ruperea acestora se poate apara in general cu lucrari simple, deoarece presiunea apei asupra lucrarilor provizorii de suprainaltare este functie de inaltimea coloanei de apa si a puterii valurilor care actioneaza asupra digului ajutator.

Tipuri de lucrari de interventie sunt:

dig iepuresc din pamant:

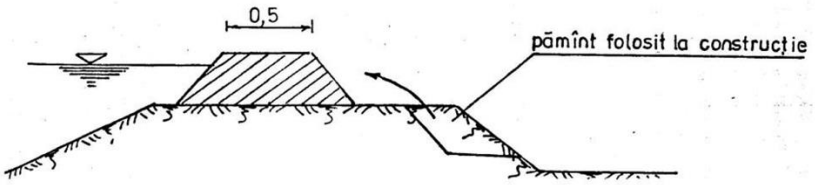

Pamantul se ia de la 10m distanta de la piciorul digului, iar daca stratul argilos de la suprafata este subtire se ia de la cel putin 100m de la baza taluzului sau daca nu este timp suficient, pamantul se poate lua prin tesirea coltului coronamentului sau a banchetei dinspre partea aparata.

dig iepuresc cu pari frontali

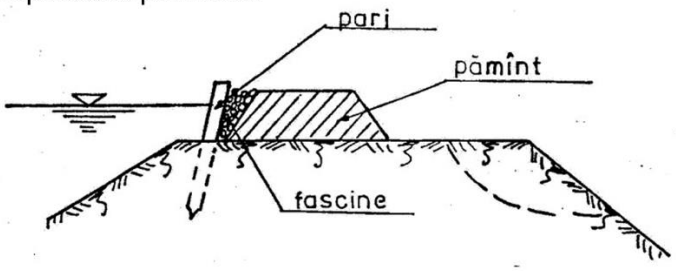

dig iepuresc cu perete din scandura:

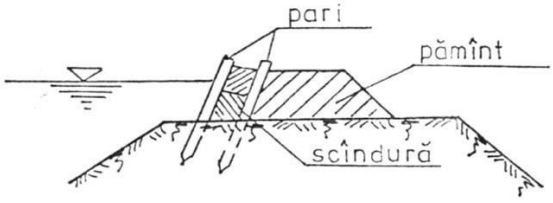

dig iepuresc din saci de pamant:

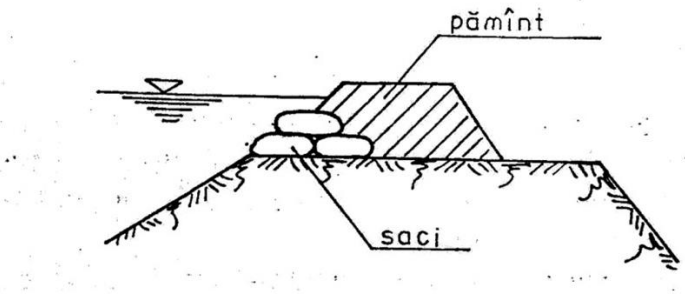

dig iesle:

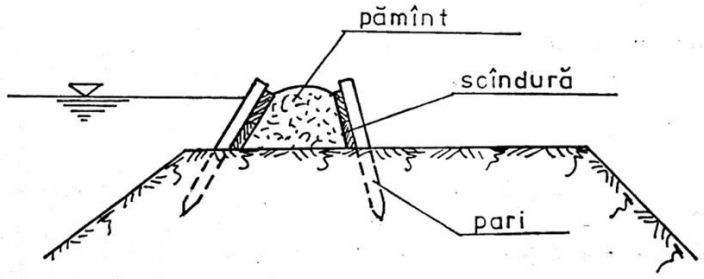

5. Lucrari pentru inchiderea rupturilor din diguri

Cu toate ca pe timpul apelor mari se iau toate masurile de paza si supraveghere, precum si de interventie posibile in unele cazuri se poate produce ruperea digurilor.

In cazul cand ruptura nu a avansat mult ca inaltime, se poate folosi metoda gardului cu pari frontali. Parii sau pilotii se bat putin inclinati spre corpul digului la 30-40cm distanta, in spatele lor se pun fascine si apoi pana la dig se umple cu paie. La baza parilor se aseaza saci cu pamant sau cilindrii umpluti cu piatra.

Lucrari pentru consolidarea fundului se pot face daca latimea rupturii nu este prea mare.

Cea mai buna metoda este lestarea unei saltele de 30-50cm grosime cu piatra sau saci cu pamant legati intre ei si ancorati pe dig.

Materiale, unelte si mijloace pentru aparare

Materialele, uneltele si mijloacele procurate pentru aparare trebuie sa fie de buna calitate, de dimensiuni corespunzatoare si in cantitati suficiente. Acestea sunt depozitate in magazii si depozite de materiale.

Ca materiale pentru interventii in caz de aparare se folosesc:

- pamantul, care este folosit aproape la fiecare lucrare, pus direct in opera sau in combinatie cu alte materiale;
- piatra bruta, folosita in special pentru consolidarea taluzelor sau pentru lestarea unor lucrari din nuiele;
- nuiele, din care se confectioneaza saltele de fascine, carnati sau cilindrii de fascine;
- pari si piloti de aparare;
- grinzi;
- dulapi si scandura;
- palplanse;
- sarma pentru fascine;
- saci de aparare.

Mijloacele de aparare, functie de scopul in care se folosesc, pot fi:

- pentru iluminat: felinare, faclii, lampi, lanterne;

- pentru baterea parilor, pilotilor si palplanselor: maiuri, berbeci, sonete, etc.
- pentru lucrari de terasamente si fascine: casmale, lopeti, sape, tarnacoape, roabe,etc;
- utilaje pentru sapat, transportat, imprastiat si tasat.

Pe timpul apelor mari, asigurarea la timp a materialelor, uneltelor si mijloacelor pentru interventie, sub aspectul sortimentelor, cantitatii si calitatii, constituie unul din factorii cei mai importanti care contribuie la reusita actiunilor de aparare.

Asigurarea la timp se realizeaza fie prin crearea unor stocuri minime, dispersate in depozite intermediare – magazii de aparare – fie, pe timpul apelor mari, de la depozitele cele mai apropiate din administrarea altor unitati, cu aprobarea si ca urmare a dispozitiilor date de comisiile de aparare.

Stocul de nuiele pentru fascine se inlocuieste in mare parte in fiecare an cu nuiele recoltate de agentii de pe cursurile de apa din administrare.Parii pentru aparare sunt confecionati in mare majoritate din lenm recoltat de pe cursurile de apa.

O parte din materialele din stocul de aparare si in special cele perisabile, periodic pot fi folosite in cadrul lucrarilor de intretinere, dar numai dupa ce au fost aduse in stoc aceleasi cantitati.

III. Creșterea eficienței comunicării în situații de criză

Organizarea sistemului informaţional

Sistemul informaţional meteorologic şi hidrologic constă în observarea, măsurarea, înregistrarea şi prelucrarea datelor meteorologice şi hidrologice, elaborarea prognozelor, avertizărilor şi alarmărilor, precum şi în transmiterea acestora factorilor implicaţi în managementul situaţiilor de urgenţă generate de riscurile specifice, conform schemei fluxului informaţional definit în planurile de apărare, în vederea luării deciziilor şi măsurilor necesare.

În zonele amenajate cu lucrări hidrotehnice, sistemul informaţional cuprinde, de asemenea, date şi măsuri privind manevrele de exploatare care au ca efect modificarea regimului natural de scurgere.

Orice manevre la echipamentele hidromecanice ale lucrărilor hidrotehnice cu rol de apărare împotriva inundaţiilor, aparţinând altor deţinători decât Administraţia Naţională "Apele Române", vor fi efectuate doar după obţinerea aprobării şi sub coordonarea dispeceratelor bazinale ale Administraţiilor Bazinale de Apă.

Transmiterea acestor informaţii constituie o obligaţie a organelor de exploatare a lucrărilor hidrotehnice, indiferent de deţinător, şi se realizează în conformitate cu schema fluxului informaţional, aprobată prin planurile de apărare respective.

Conţinutul şi semnificaţia mesajelor de avertizare meteorologică şi hidrologică în cazul producerii de fenomene meteorologice şi hidrologice periculoase la scară na ţională sau regională sunt stabilite prin Ordinul ministrului administraţiei şi internelor şi al ministrului mediului şi gospodăririi apelor nr. 823/1427/2006 pentru aprobarea procedurii de codificare a atenţionărilor şi avertizărilor meteorologice şi a avertizărilor şi alertelor hidrologice.

Deţinătorii de construcţii hidrotehnice au obligaţia să asigure instalarea şi exploatarea dispozitivelor meteorologice, hidrologice sau hidrometrice, cu avizul Administraţiilor Bazinale de Apă, necesare cunoaş terii şi urmăririi mărimilor caracteristice locale de apărare şi asigurarea corelaţiei acestora cu cele zonale.

Pentru asigurarea transmiterii informaţiilor, prognozelor şi avertizărilor de la unităţile meteorologice şi hidrologice la Comitetele ministeriale, judeţene şi locale şi la instituţiile nominalizate prin acte normative sau prin planurile operative de apărare, se stabilesc mijloacele de telecomunicaţii ce vor fi utilizate în acest sens.

La judeţe, permanenţa va fi asigurată de către Centrele operaţionale din cadrul Inspectoratelor Judeţeneaal Municipiului Bucureşti pentru Situaţii de Urgenţă şi Centrele operative din cadrul Sistemelor de Gopodărire a Apelor, la municipii, oraşe şi comune prin grija primarului, iar la obiectivele sociale şi economice periclitate prin grija conducătorilor acestora.

Pentru asigurarea fluxului informaţional decizional operativ între Comitetele judeţene şi locale, pot fi folosite şi mijloacele de telecomunicaţii ale posturilor de poliţie, unităţilor militare şi alte mijloace de telecomunicaţii disponibile.

BIBLIOGRAFIE:

- *ORDIN nr. 192 din 2 august 2012 pentru aprobarea Regulamentului privind gestionarea situaţiilor de urgenţă generate de inundaţii, fenomene meteorologice periculoase, accidente la construcţii hidrotehnice, poluări accidentale pe cursurile de apă şi poluări marine în zona costieră;*
- *Manualul Primarului*
- *Manual de salvări din mediul acvatic(Rescue2 Internațional) - Amy Copeland, Keith Dudhnath, Barry Edwards, Keith Gillespie, Jon Gorman, Daniel Graham, Mark Hogan, Chris Jonason, Paul Jones, Matt McLay, Julie Munger, Chris Onions, Paul O'Sullivan, Abigail Polsby, Julie Munger, Geraint Rowlands, Jim Segerstrom, J Michael Turnbull și Phil Turnbull*
- *Acord european referitor la transportul rutier internaţional al mărfurilor periculoase(Vol. I.2019)-CENUE-CTI/ ECE/TRANS/275 (Vol.1)*
- *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) 651 81 Karlstad Tfn 0771240 240*
- *Organizaţia Mondială a Sănătăţii. Gestionarea clinică a infecției respiratorii acute severe când se suspectează o infecție nouă cu coronavirus (2019-nCoV) Ghid provizoriu 28 ianuarie 2020. Disponibil de la: https://www.who.int/docs/default-*
- *Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19*
- *Măsuri privind prevenirea și controlul infecției SARS-COV-2 în contextul pandemiei de COVID-19-Comisia de Epidemiologie a M.A.I.(14.03.2020)*
- *Ordinul nr. 807/2020 pentru stabilirea atribuțiilor în activitatea de testare în vederea depistării infecției cu virusul SARS-CoV-2 la nivelul unor unitățI aflate în subordinea Ministerului Sănătății*
- *Infection prevention and control during health care for probable or confirmed cases of Middle East respiratory syndrome coronavirus (MERS-CoV) infection*
- *WHO/MERS/IPC/15.1 Rev 1*
- *LEGE nr. 136 din 18 iulie 2020) privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătăţii publice în situaţii de risc epidemiologic şi biologic*
- *www.msbmyndigheten.se*
- *https://www.who.int/emergencies/diseases/novel-coronavirus-2019/*

Interreg – IPA CBC
România - Serbia

UNIUNEA EUROPEANĂ

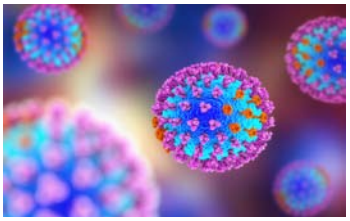

Titlul proiectului: REŢEA COMUNĂ DURABILĂ PENTRU MANAGEMENTUL SITUAŢIILOR DE URGENŢĂ DIN BANAT - EMS: RORS-283
Editorul materialului: ASOCIAŢIA DE DEZVOLTARE INTERCOMUNITARĂ PENTRU MANAGEMENTUL SITUAŢIILOR DE URGENŢĂ - ADIVEST
Data publicării: APRILIE 2021
Conţinutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziţia oficială a Uniunii Europene.
Pentru eventuale sesizări, contactaţi: romania-serbia@mdrap.ro

www.romania-serbia.net

ADIVEST

Cooperare dincolo de frontiere.
Programul Interreg-IPA de Cooperare Transfrontalieră Romania-Serbia este finanţat de Uniunea Europeană prin Instrumentul de Asistenţă pentru Preaderare (IPA II) şi cofinanţat de statele partenere în program.